

Dotze bisbes

Dc, 6/04/2011 per Jordi Llisterri...

[Laeto animo](#)

S'ha fet santament en l'[acte d'aquest dimecres](#) a la Facultat de Teologia de Catalunya en ressaltar que la nova carta pastoral "Al servei del nostre poble" **està signada pels dotze bisbes catalans amb nom i cognoms**. En condicions normals la notícia seria que un dels bisbes no l'hagués signat. Però com ha començat dient l'arquebisbe Jaume Pujol, aquí les coses es fan diferent, es consensuen. I la notícia és que tots hi estan d'acord.

La necessitat de fer alguna cosa amb motiu dels 25 anys d'*Arrels Cristianes de Catalunya*, i per tant del primer reconeixement episcopal després del franquisme de la "realitat nacional de Catalunya", **podria haver quedat en una aparent dèria de Sistach, Vives o de l'abat de Montserrat**. O treure algun document que només afegís aigua al vi. Dels dotze bisbes que hi ha Catalunya, tres són valencians (Salinas, Cortés i Piris), dos formats a Toledo (Sáiz i Cristau), un menorquí (Taltavull), un format a Navarra (Pujol), i altres que no s'han lluit gaire quan han parlat d'aquest tema ("L'Església catalana no existeix" és una frase canònicament correcta, però un mal titular). Amb aquesta catalogació simplista, no pintava gaire bé.

Però en canvi, han passat dues coses ben positives. **No hem assistit al trist espectacle** de divisió episcopal com quan a la Conferència Episcopal Espanyola es va discutir el document que afirmava que la unitat d'Espanya era "un bé moral". I no hi ha hagut cap fissura en revalidar la validesa del que van dir els bisbes catalans fa 25 anys. Del dret i del revés els bisbes han dit que assumeixen aquesta herència i estan disposats a pagar l'impost de successions.

Això ha estat possible perquè s'ho han parlat, madurat i compartit entre ells. El document s'ha estat treballant durant mesos. Finalment, ha sortit més tard és perquè la visita del papa va endarrerir-ne la publicació per **afegir-hi la valoració de l'estada de Benet XVI a Catalunya, que només va fer que confirmar el que volien dir els bisbes** amb aquest nou document.

Dotze bisbes, ben diferents, però que han arribat a l'acord que no es tracta de fer proclames independentistes, ni espanyolistes. Que el que cal dir és que Catalunya té "una personalitat i un trets nacionals" i que es legítima la seva defensa. Dit d'altra manera, que **el catalanisme no és pecat**.

I el que s'ha explicat aquest dimecres a la Facultat de Teologia (junts i en sintonia els dos arquebisbes metropolitans) és que **sense entendre això és impossible fer arribar el missatge de l'Evangeli a la societat catalana**. Allò que en llenguatge eclesiàstic és diu "encarnar-se" i que no és res més que reconèixer en quina societat es viu.

Dotze firmes que permeten dir que a ningú li han marcat un gol per l'esquadrà, sinó que **això és el que pensen els bisbes de Catalunya, vinguin d'on vinguin i votin el que votin**. I si no hagués estat així, el sempre atent i ponderat arquebisbe Pujol no hauria remarcat el consens amb el que finalment ha sortit aquest document.